

Mei 2021

"God is liefde. Wie in de liefde blijft, blijft in God, en God blijft in hem." 1 Johannes 4, 16

"God is liefde": de helderste definitie van God in de Schrift. Ze komt slechts twee keer voor, en precies in deze brief. De auteur van de brief is een leerling uit de school van de apostel Johannes. Hij schrijft aan een christelijke gemeenschap eind eerste eeuw, die helaas toen al te maken had met een van de pijnlijkste beproevingen, namelijk onenigheid, verdeeldheid.

God is liefde. We zeggen dat God Eén en Drie is: één natuur in drie Personen: de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. God beleeft in de gemeenschap van deze drie Personen de liefde op een volmaakte manier. En deze liefde brengt Hij over op zijn schepselen. Als wij deze liefde aannemen, geeft Hij ons de kracht om zijn kinderen¹ te worden. Dat wil zeggen dat wij als het ware een goddelijk DNA krijgen. Dat stelt ons in staat om op een belangeloze manier lief te hebben. Lief te hebben met de liefde van God, een liefde die ons over onze angsten en verlegenheid heen doet stappen.²

Met zijn liefde gaat God met ieder van ons en met ons gezamenlijk een gemeenschap aan: Hij is in ons, wij zijn in Hem.

Maar om die wederzijdse gemeenschap ten volle te beleven, moeten wij wel in dezelfde liefde blijven als die van Hem: een naar buiten tredende liefde, telkens creatief naar de ander toe. Daarom roept Jezus zijn volgelingen op elkaar lief te hebben, hun leven te geven en hun goederen te delen. Met deze liefde blijft de gemeenschap één en wordt zij een profetisch teken voor de wereld.

"God is liefde. Wie in de liefde blijft, blijft in God, en God blijft in hem."

Dit is ook vandaag een sterk en duidelijk Woord voor ons. We worden soms overweldigd door onvoorspelbare gebeurtenissen, zoals de pandemie of persoonlijke tragedies. Soms voelen we ons verloren en bang, waardoor we de neiging hebben om onszelf af te sluiten.

Hoe kunnen we in deze omstandigheden in Gods liefde blijven geloven? En blijven liefhebben?

Josiane, een Libanese, was niet in haar land toen ze hoorde over de vreselijke explosie in de haven van Beiroet in augustus 2020. Ze werd door verbijstering en verdriet overmand. Was

¹ Vgl. Joh. 1: 12; 1 Joh. 3: 1.

² Vgl. 1 Joh. 4: 18.

het nog niet genoeg wat Libanon tot nu toe allemaal te verduren had gehad? De buurt waar zij was opgegroeid, was met de grond gelijk gemaakt. Vrienden waren dood onder het puin gehaald. Anderen waren dakloos geworden. De huizen en gebouwen die ze zo goed kende, waren verwoest. Josiane vertelt: *"Ik kon niet veel doen, maar heb geprobeerd vrienden en familie per telefoon nabij te zijn. Ik wilde geloven en ik geloof dat deze ontmoetingen met het lijden een uitnodiging zijn om te reageren met de liefde die God in ons hart heeft gelegd. En ik begon de dingen met andere ogen te zien. Ik zag vele, vaak nog jonge, Libanezen die onvermoeibaar hulp verleenden aan mensen in nood. Ik zag jongeren en ouderen die zich sterk maakten voor een nieuwe manier van politiek bedrijven."*

"God is liefde. Wie in de liefde blijft, blijft in God, en God blijft in hem."

Chiara Lubich geeft een waardevolle suggestie om dit Woord te beleven. Ze schreef: *"Je kunt het kruis niet scheiden van de glorie, de Gekruisigde niet van de Verrezenen. Het zijn twee aspecten van hetzelfde mysterie van God die liefde is³. We moeten geven wat we kunnen en er dan los van zijn. Doen wat God van ons wil, daar waar we zijn. De anderen liefhebben, alle naasten om ons heen. Als we dit doen, zullen we een onverwachts effect ervaren: onze ziel raakt vervuld van vrede, van vreugde en licht. Zo zullen we instrumenten van vreugde worden voor velen, van dat geluk waar elk menselijk hart naar verlangt."*⁴

Letizia Magri

³ 1 Joh. 4: 10.

⁴ Chiara Lubich, *Woord van leven* van januari 1984.